Kadrentaal Tallinnas.

Peaaegu 2 wersta linnast, mere kaldal, seisab see kaunis org Kadrentaal. Mäe rinna külge, esimese ja teise kalju nurga wahele, laskis Peeter I (see suur) juba aastal 1714 enesele üks pisukene maeake ehitada, kelle seest ta sadamad ja mere-lahed, kus tema alles hilja aegu asutatud merewägi ankru peal seisis, wõis ära näha; sest sel aeal oli Kadrentaal alles paljas puude ja põesastest, paljas liiw oli igal pool nähtawal, ja sellepärast ei warjand miski asi linna ja merd aknast wälja waadates tema silma. Need tihti reisud, mis keiser sest saadik kui t'al proua ika kaasas oli Tallinna tegi, saatsiwad teda wiimaks selle mõtte peale, enese elumaia lähedale, mis weel praegu täna pääw oma wana koha peal seisab, aastal 1718 üht lossi ja selle ümber suurt uhked orgu (Park) aedade, tiikide ja hüpaw kaewudega ehitada lasta. Seda lossi oma ümberkaudse pargiga nimetas ta oma proua auuks tema nime peal Kadrina-org.

Eht kül Kadrentaal mõõda läinud aeast paljugi oma endist ilu on kautand, siiski näitab ta aga oma iluga teede ja warjulise paikade poolest, mitme sugust armast silma waadet mere ja linna peale mis iga sammu peal iga ühele silmi paistab. Ta

saab see läbi köige rohkem inimesi oma poole tõmbama, et just mere ääres seisab ja et see Tallinna inimestele see köige kaunim jalutamise paik ja seisu koht on, kelle puude ja põesaste wahel kõik sui läbi rahwa hulgad edasi tagasi woolawad, iseäranis weel sel aeal kui wõerad sakšad mere wet käiwad pruukimas.

Peeter I. reisu peal Euroopa maal.

Niikaua kui see suure waimuga Tsaar aga elas, ei wäsind ta iiales ära, uusi seadusi ja seisusi teha, kõik sugu pahandust ja kurja eemale saata ja oma rahwale palju tarkust ja waimu kõik sugu tööde ja talitamiste läbi koguda. Et uusi tundmisi enam teada saada, reisis ta alati oma rahwa kasuks ümber mõõda wõeraid maid. Kord läks ta kaa Pirmonti uiumise paika. Grahw von Waldek pidas oma suure wõera eest enese lossi peal hoolega muret ja küsis wiimaks tema käest, kuda tema loss kaa tema meele pärast olla. „Wäga hea!“ wastas Peeter, „kui et aga üks ainuke wiga on t'al: Kõõgi olete wäga suure ehitada lasknud.“ — Mis tahtis Peeter seega nüüd Grahwile ütelda? — Aastal 1746 wõtis ta ühe suurema reisu ete, selle reisu peal läks ta kaa oma armast Hollandimaad jälle waatama. Siin sai ta suure auu kõ-